

MS 2003 - Kutná Hora - Finálová soutěž

Ještě v Miengu, se přihodila událost, které měla vztah k finálové soutěži v Kutné Hoře a k účasti našeho jezdce v ní. Když jsem odcházel ze závodiště, potkal jsem doprovod jistého jezdce, který mi jen tak mimochodem sdělil, že jeho auto je nepojízdné - že má prasklou vačku a potřebuje GO. Na rozdíl ode mne byl klidný. Požádal o výpomoc, kterou mu následně poskytl Libor Musil. Když jsem jezdce i s doprovodem a autem uviděl v sobotu v Kutné Hoře, byl jsem přesvědčen že mám vidiny.

Ne, vidiny jsem neměl a jen jsem opětovně obdivoval klid hlavního aktéra, který jen dodal, že rozvodový řemen měl asi vyměnit dříve, že se to dalo čekat. Nutno dodat, že ani já, ani Libor Musil to nečekal. Na trať finálové soutěže se tedy mohl vydat plný počet našich "zahraničních" reprezentantů doplněných i o reprezentaci "domácí". Zda do finálové soutěže, připustit reprezentanty ("domácí"), kteří odmítli přímou účast v celém seriálu byť z různých oprávněných důvodů, bylo dosti diskutovanou otázkou, zejména mezi doprovody již v Santillaně. Popravdě, některé argumenty měly svůj racionální základ, ale Smlouvy o reprezentaci byly již podepsány a tak se v Kutné Hoře přestavila naše kompletní špička.

V sobotu na trať vyrazila naše omladina, s cílem dosáhnout co nejvýše, pokud možno úplně nejvýše. To se týkalo zejména Vaška Koláře, Jana Musila, Jana Bartoše a Kuby Vencla.

Ještě před soutěží jsem požádal ředitele soutěže Miloše Pospíšila, aby stavitelé trati (Karel Brambora, Miloš Pospíšil jun. a spol.) postavili trať těžké, kde o výsledku soutěže nebude rozhodovat jeden nezdár. Moje přání došlo cíle. Trať které svojí náročností vyhovovaly našim cílům, byly v sobotu bezvadně připraveny. Na následném úspěchu se svým dílem podíleli také pořadatelé soutěže v čele s Milošem Pospíšilem.

Na závodišti byl již od rána početný štáb TV, doprovázený "Fankem" Sadílkem, který vystřídal roli elitního jezdce za asistenta režie a pomáhal režii ve správné orientaci mezi světovými biketrialisty po dva natáčecí dny. Dokument, který by měl tak vzniknout, se má objevit v některém pořadu ČTV, na což se zvláště těším. Natáčela zde mj. také místní kabelová televize, která pro pořadatele vyráběla dokument a kazetu, která bude jistě k dispozici i biketrialové veřejnosti. Po oba dny se zde vystřídala řada sdělovacích prostředků a byly prováděny vstupy do rádia Impuls. O kontakt s medií se staralo tiskové středisko, kde informace podával Jiří Stratil a o hosty se starala Barbora Procházková. Díky.

V kategorii poussin kde se sešli všichni favorité na stupně vítězů si z našich nejlépe vedl Honza Musil a svoje celkové umístění vylepšil na vysněné druhé místo. Marius Merger z Francie, zvítězil i zde a tak první místo zůstalo ve Francii. Dominik Puffer porazil v soutěži celkově třetího Jeremy Ferreiru z Francie, a skončil celkově na místě pátém, což je příslibem do budoucna, stejně tak i celkové 9 místo nejmladšího účastníka Martina Novotného. Martin byl po soutěži viditelně šťastný na rozdíl od jeho doprovodu, kterému se nelíbila, až příliš

těžká trať. Honza Musil také zářil štěstím stejně jako jeho rodina a trať si pochvaloval. Věc názoru. Tato kategorie splnila moje očekávání, jak z hlediska výsledku tak i perspektivy.

V kategorii benjamin Vašek Kolář hned od prvního kola nedal šanci svým soupeřům a ukázal zcela přesvědčivě, že doma je doma, i když jeho domov je ve 170 km vzdáleném Blansku. První kolo zajel za 8 bodů, když v sekci č.8 dal nesmyslných 5 bodů a když tuto chybu v druhém kole neopakoval projel celou soutěž s 12 body. Druhý Fabregas Alexandre dal celou soutěž za 17 a třetí Mustieles Abel ze Španělska měl bodů 25. Abel podal po soutěži protest proti rozhodnutí rozhodčího, kdy mu přidělil 5 bodů za porušení pravidla o překročení podélné osy kola s tím, že nohu měl v pedálu, což se nepotvrdilo a jury jeho protest všemi hlasy zamítla. Výsledek by to neovlivnilo a protest proti rozhodčímu v sekci se na "Světě" moc nenosí. Tomáš Ilčík skončil na 6 místě, což mu vyneslo pěkné 7 místo v celkovém pořadí a svým účinkováním v seriálu mne příjemně překvapil. Martin Kakáč, svými výkony zůstal za očekáváním, snad následkem zranění ruky krátce před MS. Při dobré zimní přípravě (a to se týká všech mladých jezdců) však může v příštím seriálu MS v této kategorii překvapit již proto, že před ním se umístili jen dva jezdci stejného ročníku, což je však pro "Svět" argument více než nepodstatný o čemž se přesvědčila již celá řada jezdců.

Nabitá kategorie Minime, kde jsme měli dvě želízka ve hře o celkové stupně vítězů se naskytlá řada variací. Při určitých teoretických propočtech mohl ještě Honza Bartoš sahat na stupeň nejvyšší a Kuba Vencel na vysněnou medaili. To vše za předpokladu, že oba kluci porazí doposud vedoucího a i druhého jezdce. To se však nepodařilo a tak po prvním vyrovnaném kole, kde ještě naděje žila (14,14,15 a 15 bodů) naši v druhém kole chybovali více než soupeři a tak na jednoho z nich zbyla bramborová medaile. Přesto je nutné říci, že oba dva zůstávají našimi nadějemi pro příští rok, kde nastoupí v kategorii Cadet. Jen by se měli více koncentrovat na svou jízdu, vzít si příklad z borců typu Pepy Dresslera, a nerozptylovat se jízdou druhého. Pokud toto dokáží, cestu na biketriálový Olymp mají oba otevřenu. Jirka Koloc po výpadku v Miengu, zajel opět svůj standart, kdy jeho jízda byla více promyšlena, nehrnul se do akce, kde si nebyl jist s výsledkem a jeho jízda na jistotu, ho vynesla na 6 místo, celkově pak skončil na místě 10. Před ním skončil Karel Brambora na místě devátém, když v domácím prostředí si místo prohodili, Karel skončil sedmý. Pepa Tábořský skončil 12 a ve světě pak na 18 místě. Výsledky v kategorii byly podle očekávaných předpokladů, snad mohly být o stupínek, malý stupínek lepší, k tomu však chybělo i trochu štěstí.

Pro úplnost v námi neobsazované kategorii femine zvítězila opět Španělka Gemma Bou před druhou Slovenkou Jankou Kucovou, která často statuje i u nás v kategorii Hoby s chlapci, což jí jde zřejmě k duhu. Třetí skončila Floriane Guillonová z Francie. Stejně umístění bylo i v celkovém pořadí.

V neděli začalo vše (opět za celodenního vedra) již v 8 hodin. Od rána z Kutné Hory do závodiště v okolí hradu Sion se přesouvali nejen jezdci a doprovody, ale i početné řady diváků, kteří volili dramatickou

podívanou na vrcholná čísla biketriálových mágů v čele s Ot Pim a Josefem Dresslerem, před osvěžením na koupalištích. Jistě nelitovali i když na závodišti po vydatném suchu a vedru byl již zcela vyschlý potok. Nevyschla však vůle účastníků po dokonalém výkonu, vedoucího k úspěchu. Osvěžením pro diváky bylo nejen očerstvení, ale zejména chládek z okolních skal a

lesa. Mírný vánek již tak neosvěžoval.

V kategorii Expert suverén Slovák Ján Šidlík předvedl v obou kolech opět nejlepší jízdu (7 a 3 body) a z náskokem zvítězil. Stal se Mistrem světa což bylo k velké radosti jeho rodičů, kteří jsou nejvyššími představiteli Slovenské biketrialové unie. Blahopřejeme. Druhý i celkově skončil Francouz Tournier Florian. Naši, Vlastislav Čiháček a Ivo Husinecký, stejně jak David Hollmann měli tuto kategorii více jak dobře rozjetou. Po pravdě, jsem se obával, že ambice našich může ovlivnit Pavel Klouček, který se předcházejících dílů v cizině neúčastnil a odebráním mistrovských bodů by mohl "negativně" ovlivnit umístění našich v celkovém pořadí. To se nestalo a naši se v cíli seřadili za sebou jako husy při cestě na pastvu. Třetí skončil Vlasta Čiháček (doufám, že je dohola), za ním David Hollmann, Pavel Klouček a Ivo Husinecký. Pak zbytek světa. Výsledek vynesl Ivoše na celkově třetí místo, Vlastu na čtvrté a Davida na místo šesté. A protože, do kategorie master pro rok 2004 postoupilo ze "scratche" šest jezdců, v příštím roce bude mít ČR v kategorii master tři nové a nadějně jezdce v elitní společnosti jezdců na 26" kolech, kde by měli doplnit Pepu Dresslera aj. Vynikající výsledek. Výsledek, který abych přiznal, byl nad moje očekávání. Kluci byli jste báječní.

Jirka Hollmann mohl v kategorii cadet, potvrdit v domácím prostředí svoje třetí místo v celkovém pořadí, neboť na prvního Brita Bena Savage a druhého Poláka Karola Serwina, měl přece jenom ztrátu z prvních dvou kol, ale mohl jet více než klidně a poprat se o umístění na stupních vítězů z Kutné Hory. To se mu nepovedlo zejména výsledkem v druhém kole a tak zůstal v Kutné Hoře pod stupni vítězů. Škoda, k celkovému třetímu místu by mu stupně z Kutné hory jistě slušely. Celým seriálem prošel však velmi dobrými a vyrovnanými výkony, snad mu k větší bojovnosti (nebo štěstí?) chyběl jeho tradiční doprovod - Jiří Hollmann sen., který zůstal doma a do Španělska necestoval. David se snažil jej nahradit, ale sám musel bojovat ve své kategorii. Doufám, že Jirka po svém úspěchu neopustí kola 20" a bude se jim věnovat i v příštím roce v kategorii senior, kam se kadeti příliš nehrnou. To se týká také Ondřeje Kunčara a Tadeáše Ševčíka, kteří byli vyrovnaní jak v celém seriálu (9 a 10 místo), tak i v dílčích výkonech. Oproti výkonům v nominaci Ondra na "světě" překvapil nejen výkonem, ale i celkovým dojmem z jízdy, stejně tak i Tadeáš, který by potřeboval výrazně přidat ve své fyzické přípravě, což mu slibuje celou sezónu jeho otec, pak se můžeme dočkat výrazného zlepšení v jeho výkonech. Kategorie skončila podle předpokladů. Škoda že do osmého místa se neprotlačil ani Ondra ani Tadeáš.

V kategorii senior z favoritů chyběl Polák Pawel Reczek, který doposud figuroval na třetím místě. Vincent Hermance z Francie si odnesl opět zasloužené vítězství a svým celkovým vítězstvím v kategorii získal nejen titul Mistra světa, ale postoupil i do kategorie Elite 2004 stejně jak druhý Linares ze Španělska, Muziga ze Slovenska, Polák Pawel Reczek a němec Michael Hampel. Domácí prostředí mělo nahrávat našim jezdcům, kterým jsou stráně v okolí Sionu dosti známé. Předpokládal jsem, že tato znalost bude naplněna výrazným úspěchem a polepšením si v celkovém umístění připsáním tak důležitých mistrovských bodů. Na start se dostavil k jediné soutěži seriálu Petr Sadílek a Jan Svoboda, kteří k předcházejícím soutěžím seriálu do Španělska necestovali. Byla zde opět obava zda jejich výsledek nezhatí postup našich do osmičky i když případné vítězství mohlo i je vynést mezi prvních osm jezdců. Takže, dejme bokem spekulace a podívejme se na realitu. Domácího 100% domácího prostředí využil jen Tomáš Babický, která vynikající jízdou obsadil třetí místo na stupních vítězů se 27 body. Stejný počet 27 bodů měl i Petr Sadílek, který byl čtvrtý na nuly. Šestý byl Jan Svoboda s 32 body, kde se stejným počtem bodů figuroval na místě 7 Peter Muziga ze Slovenska a Pavel Procházka na místě osmém. Na místě devátém skončil Pavel Čep a již podruhé na 14 místě skončil Adam Procházka. Do Adama jsem vkládal ze sestavy seniorů, kteří jeli celý seriál největší naděje. Adamovi zjevně postupně odcházel forma, ale díky pátému místu z první soutěže v Santillana del Mar si celkově připsal 10 místo,

čímž však nenaplnil jistě ani svoje a ani moje čekávání, neboť jsem s ním počítal do osmičky. Škoda. Forma je vrtkává a může tak rychle odejít jak přijít. Tomáši Babickému, který byl společně s Pavlem Čepem mým černým koněm ve hře o umístění v seniorech naopak forma přišla v pravý čas. Skončil celkově na sedmém místě a jako jediný ze seniorů naplnil reprezentační cíl: umístit se do osmého místa. Umístění našich celkově: Pavel Čep 11, Pet Sadílek 14, Pavel Procházka 16 a Jan Svoboda 17 místo. Kategorie senior, má svá specifika vzhledem k věku jezdců, kteří se v nejednom případě, musejí starat o rodinu, výdělek a profesní růst, ale přesto se domnívám, že neúčast nominovaných v celém seriálu, poškodila prestiž ČR v této kategorii, kde v loňském roce jsme obsadili druhé a třetí místo. V kategorii elite, kde máme jen jediného zástupce Romana Chvojku. Se odehrálo závěrečné finále mezi Cesarem Cañazem a Benito Rosem. Jak se dalo očekávat Benito Ros si nenechal vzít svoji šanci a o titul Mistra světa v této prestižní kategorii si řekl hned výsledkem v kole prvním. Měl jen 4 body a 7 bodů náskoku na Cesara. V Kutné Hoře jel dobře Kazuki Terai z Japonska s doprovodem z Čech a potvrdil tím celkové třetí místo. Roman Chvojka skončil celkově na 14 místě v Kutné Hoře pak na místě jedenáctém.

Ted' bych se rád věnoval třesničce na dortu zvaném Česká reprezentace v Biketriálu 2003. Kategorii master. Naši účast doplnil v Kutné Hoře Martin Šimůnek, který se omluvil z účasti ve Španělsku pro zdravotní problémy. Naopak pro zdravotní problémy již zde nstartoval Miloš Pospíšil, který musel odcestovat po první soutěži ze Španělska domů, kde obětavě pomohl při stavbě trati. Damjan Širiški, který se soutěž od soutěže zlepšil, očekával od Kutné Hory potvrzení skutečnosti, že doba "aklimatizace v kategorii master" pro něj skončí úspěšně, což potvrdil 10 místem a 12 místem celkového pořadí z 19 jezdců této prestižní kategorie a jistě se těší až jej doplní v příštím roce další tři naši jezdci. Martin Šimůnek začal neslaně nemastně a zranění na něm bylo znát, pohyboval se na ve středu startovního pole, ale zlepšeným výkonem v druhém kole se propracoval na místo páté. Slovák Štefan Pčola, bojoval o třetí místo v celkovém pořadí s Albertem Gomezem a Jordi Rubiem, a i přes čtvrté místo v soutěži si celkově třetí místo zaslouženě vybojoval. Štefanovi z Tatier, jsem to přál i s početnou řadou jeho příznivců z Čech. Komu jsem však "nepřál úspěch" to byl Ot Pi. Když se však z odstupem času podívám pod drobnohledem na jeho výkon, klobouk dolů. Nejen že Ot přestal v České republice s dohadováním se s rozhodčím, ale choval se naprosto ukázně, což u něj nebývá zvykem. Možná mělo na něj vliv i naše upozornění na jury v Santillaně, že nevhodné chování jezdců nebo doprovodů k rozhodčím bude v ČR trestáno v souladu s pravidly. Kdo ví. Rozhodně jsem jej nepoznával i když jsem jej v prvním kole doprovázel. Jel společně s Pepou Dresslerem, tak že byl vidět podrobně nejen přístup, ale

i taktika obou dvou gigantů toho sportu minulého a i tohoto století. Pepa začal lépe 1 sekce 0. Ot 1. Druhá sekce výměna Ot 0 Pepa 1. Třetí sekce oba 1. Čtvrtá sekce Ot Pi padá těsně před cílem sekce (měl v sekci 3 body). Pohled do nebe a ví že zde se bude rozhodovat. To si přejeme všichni přihlížející, držíme palce Do sekce vjíždí Dressler a na prvním kameni hrubka a přeskakuje podélnou osu kola. Taky 5 TB. Sekce č.5 Pepa za 1 TB Ot za 2. Vede Pepa o jeden bod. Sekce č.6: Pepa 1 Ot 0. Začíná se znova. Sedmá sekce oba 5. Osmá oba 1. Devátá oba 0. Desátá: Pepa dává za dva a Ot za 1 bod. Po prvním kole vede Ot Pi o jeden jediný bod. Drásající souboj na nože pokračuje i v druhém kole, kdy první sekce dává Pepa za nula a Ot za 1 bod. Pepa se dostává do čela. Když Ot dává ještě na sekci 4 za 2 body, ale v následující sekci Pepa chybuje a dá 5 bodů, Opět začínáme. Raději jsem běžel do cíle, abych sledoval čas se kterým budou mít oba dva co dělat, neboť v prvním kole spotřebovali více jak dvě třetiny celkového času a dostanou body za čas. Kolik to bude možná rozhodující. Od Ota Pi se odděluje jeho doprovod, přidává se k Dresslerovi a snaží se jej rozhodit doposud nevídaným způsobem. Chodí za nim se stopkami nastavenými o 10-15 vteřin dříve a pípá ještě před oficiálním časem rozhodčího v sekci. Dressler se důrazně proti jeho chování ohradí. Pi spěchá do cíle, aby snížil vidinu penalizace. Na poslední sekci však dává 5. Ot dorazí do cíle padá na zem do prachu a je vidět že je na dně svých sil. Dostává 2 penalizační body za čas a má celkem 39 bodů. Stojí u hodin a sleduje nabíhající sekundy a minuty, které již běží jen Dresslerovi. Dostává informaci přes vysílačku Enrica Rubia, že Dressler je teprve na sekci č.8. Doufá.. Pepa nepouští šanci z rukou a sekci č.10 zajede za body dva. Teď již "jen dojet" v čase do cíle a nabrat co nejméně penalizačních bodů za čas. Také za chvíli volá prostřednictvím Libora Musila doprovod Dresslera, který zůstal s Pepou na trati a informuje se o bodech a penalizačních bodech Ota Pi v cíli. Pepa nesmí nabrat více jak 5 TB za čas, neboť i s pěti body by zvítězil na nuly!! Pi se dovídá že sekci 10 projel Dressler za 2 body. Doufá. Marně. Ten kilometr bych nechtěl být plícemi Josefa Dresslera. Davy čekají. Josef přilítne do cíle jako sprintér. Padá vysílením na zem, do prachu, do prachu vítěze. Vítězí o bod. Davy začínají freneticky tleskat, Josef leží a asi se mu promítá jeho celý dosavadí sportovní život. Je na vrcholu. Jsem rád, že jsem tomu mohl být přítomen.

Děkuji a smekám.

S pozdravem Jan Havelka
vedoucí reprezentace ČR

18. Srpen 2003 - 18:15